

ՆԱԻՈՒՄԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

ՆԱԻՈՒՄԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

1

Նիհունէի պատգամը. Ելկեսացի Նաուամի տեսիլքին գիրքը.–

- 2 Եհովան նախանձախնդիր եւ վրէժ առնող Աստուած է.
Եհովան վրէժ առնող ու ցասումի տէր է:
Եհովան իր հակառակորդներէն վրէժ կ'առնէ,
Իր թշնամիներուն դէմ **զայրոյթ** կը պահէ:
- 3 Եհովան համբերատար է եւ անոր կարողութիւնը մեծ է,
Բայց **յանցատորը** ամենեւին անպատիժ չի թողուր:
Եհովայի ճամբան փոթորիկի ու մրրիկի մէջ է,
Եւ ամպերը անոր ոտքերուն փոշին են:
- 4 Ծովուն կը սաստէ ու զայն կը ցամքեցնէ,
Բոլոր գետերը կը չորցնէ:
Բասանն ու Կարմեղոսը կ'ուժաթափին,
Եւ Լիբանանի ծաղիկը կը թօշնի:
- 5 Լեռները անկէ կը ցնցուին ու բլուրները կը հալին.
Երկիրը անոր ներկայութենէն կը "սարսի,
Երկրագունդը եւ իր բոլոր բնակիչները:
- 6 Անոր սրտմտութեան առջեւ ո՞վ **կրնայ** դիմանալ,
Անոր "բորբոքած բարկութեան" դէմ ո՞վ **կրնայ** կանգնիլ:
Անոր ցասումը կրակի պէս կը թափի,
Ու վէմերը անկէ կը խորտակուին:
- 7 Եհովան բարի է, տագնապի օրը ամրոց է,
Իրեն ապաւինողները կը ճանչնայ.
- 8 Բայց "քաղաքը" յորդահոս ողողումով ամբողջովին **աւերակ** պիտի ընէ,
Եւ խաւարը պիտի հալածէ իր թշնամիները:

ՅՈՒՂԱՅԻ

- 9 Եհովայի դէմ ի՞նչ կը ^uնիւթէք.
"Բնաջնջողը ի՞նք է.
Տագնապը երկրորդ անգամ պիտի ^eչհասնի:
- 10 Արդարեւ անոնք, մինչ փուշերու պէս փաթթուած են,

- ^u Եբր.՝ բարձրանայ
- ^p Եբր.՝ բարկութեան բորբոքումին
- ^q Եբր.՝ անոր տեղը
- ^r Եբր.՝ վրայէն անցնող
- ^t Եբր.՝ հնարէք
- ^e Եբր.՝ Ամբողջովին **աւերակ** ընողը
- ^f Եբր.՝ չկանգնի

ՆԱԻՌԻՄԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆԸ

Եւ ²իրենց ըմպելիքով գինովցած՝,
Բոլորովին չորցած խոզանի պէս պիտի սպառին:

ՆԻՆՈՒԷԻ

11 Եհովայի դէմ չարութիւն մտածող մը ելաւ քեզմէ,
²Անօրէն խորհրդական մը:

ՅՈՒՂԱՅԻ

12 Տէրը սա՛ կը յայտարարէ.
«Թէպէտ անոնք խաղաղութեան մէջ են, նաեւ բազմաթիւ,
Պիտի ժխլուին՝ երբ ան անցնի.
Թէպէտ քեզ տառապեցուցի, ա՛լ պիտի չտառապեցնեն.
13 Հիմա քու վրայէդ անոր լուծը պիտի ի՛վերցնեն
Ու կապերդ փրցնեն»:

ՆԻՆՈՒԷԻ

14 Տէրը քեզի դէմ պատուէր տուաւ.—
Անգամ մըն ալ քու անունդ պիտի ՚չտարածուի:
Քու աստուածներուդ տունէն
Քանդակուած ¹⁴կուռքերն ու ձուլածոյ կուռքերը պիտի կոտորեն.
Չայն քու գերեզմանդ պիտի ընեն,
Քանի որ դուն ⁵նուաստ ես»:

ՅՈՒՂԱՅԻ

15 Ահա՛ լեռներուն վրայ աւետիս բերողին,
Խաղաղութիւն կ'ըսողողին ոտքերը:
Կատարէ՛ տօներդ, ո՛վ Յուդա. կատարէ՛ ուխտերդ,
Քանի որ ա՛լ քու մէջէդ ⁶անօրէն պիտի չանցնի.
Ան ամբողջովին բնաջնջուեցաւ:

---

² Եբբ.՝ արբեցողի պէս արբեցած

² Եբբ.՝ Բելիարի որդի

⁴ Եբբ.՝ խուզուին

¹⁴ Եբբ.՝ կոտորեն

¹ Եբբ.՝ չսերմանուի

¹⁴ Եբբ.՝ պատկերներն

⁵ Եբբ.՝ թեթեւ

⁴ Եբբ.՝ լսել տուողին

⁶ Եբբ.՝ Բելիարի որդի

ՆԻՆՈՒԷԻ

2

«Խորտակողը քեզի՝ դեմ բարձրացաւ.
Պահպանէ՛ պատնէշը, դիտէ՛ ճամբան,
Ամրացո՛ւր մէջքդ, ^բհաւաքէ՛ ամբողջ՝ ոյժդ:

ՅՈՒՂԱՅԻ

2 Արդարեւ Տէրը Յակոբի մեծափառութիւնը վերադարձուց՝
Ի սրայէլի մեծափառութեան պէս,
Որովհետեւ ^գաւարառուները զանոնք կողոպտած՝ էին՝
Անոնց որթատունկին բարունակները աւերելով:

ՆԻՆՈՒԷԻ

- 3 Անոր զօրաւորներուն վահանը կարմիր ներկուեցաւ,
Անոր կտրիճ մարդիկը ^դկարմիր հագան.
Անոր պատրաստութեան օրը՝ ^եկառքերուն պողպատը պիտի փայլի՝,
^զՆիզակները պիտի ճօճին:
- 4 Կառքերը փողոցներուն մէջ պիտի մոլեգնին,
Հրապարակներուն վրայ պիտի խոյանան.
Անոնց երեւոյթը ջահերու պէս պիտի ըլլայ,
Եւ փայլակներու պէս պիտի սուրան:
- 5 ^էԱն իր երեւելիները պիտի յիշէ.
Անոնք քալելու ատեն պիտի գայթին,
Պիտի շտապեն դէպի պարիսպը,
Ուր ^ըպատսպարանը պիտի պատրաստուի:
- 6 Գետերուն **առաջնորդող** դռները պիտի բացուին,
Ու պալատը պիտի ^բփլչի:
- 7 ^զԹէպէտ պահապաններ դրուած են՝, ^իհան պիտի տարագրուի, պիտի ^լտարուի.

^ա **Եբր.**՝ Լախտը քու երեսիդ

^բ **Եբր.**՝ շա՛տ զօրացուր

^գ **Եբր.**՝ պարպողները զանոնք պարպած

^դ **Այսինքն՝** որդան կարմիրով ներկուած կերպասէ հագուատ

^ե **Կամ՝** կառքերը հրավառ ջահեր պիտի ըլլան

^զ **Եբր.**՝ Եղելիները

^է **Այսինքն՝** Ասորեստանի թագաւորը

^ը **Եբր.**՝ **հաւաքակա՛ն** ծածքը

^բ **Եբր.**՝ հալի

Անոր աղախիճները **իրեն հետ** պիտի տարուին՝ իրենց կուրծքը ծեծելով,
Աղաւնիի պէս ^Խմնչելով:

8 Նինուէ շատ ժամանակէ ի վեր **առատ** ջուրերու աւազանի պէս էր.

Սակայն անոնք կը փախչին:

«Կա՛նգ առէք, կա՛նգ առէք», **պիտի պոռաց.**

Բայց ո՛չ մէկը ^Ծպիտի դառնայ՝:

9 Արծա՛թ կողոպտեցէք, ոսկի՛ կողոպտեցէք,

Զանի որ **անոր** ^Կզարդերը ^Նանթիւ են,

Եւ ամէն **տեսակ** ցանկալի առարկաներու ^Ծառատութիւն կայ:

10 Ան պարպուած, դատարկուած եւ ւերուած է.

Սիրտերը կը հալից, ծունկերը կը դողդղան,

Բոլոր մէջքերը անձկութեան մէջ են,

Ու բոլորին երեսները կը գունատին:

11 Ո՞ւր է առիւծներուն որջը,

Կորիւններուն ^Նսննդավայրը,

Ուր **արու** առիւծը, մատակ առիւծն ու առիւծին ձագը կը շրջէին,

Եւ ո՛չ մէկը **գանոնք** կը դողացներ:

12 Առիւծը կը բզքտէր իր կորիւնները բաւարարելու համար,

Ու կը խեղդէր իր մատակ առիւծներուն համար.

Իր ծակերը որսով կը լեցներ,

Եւ որջերը՝ բզքտուած **անասուններով:**

13 «Ահա՛ ես քեզի դէմ եմ, – կը պատգամէ զօրքերու Տէրը.–

«Քու կառքերդ՝» պիտի այրեմ **ու** ծուխի **վերածեմ,**

Սուրը պիտի սպառէ քու կորիւններդ.

Քու որսդ երկրի վրայէն պիտի բնաջնջեմ,

Եւ պատգամաւորներուդ ձայնը անգա՛մ մըն ալ պիտի չլսուի»:

3

---

^Ժ Կամ՝ Որոշուած է

^Ի Այսինքն՝ Նինուէ

^Լ Եբր.՝ բարձրացուի

^Խ Եբր.՝ ձայնով

^Ծ Եբր.՝ իր երեսը պիտի դարձնէ

^Կ Եբր.՝ սարքերը

^Ն Եբր.՝ անվախճան

^Ծ Եբր.՝ փառք

^Ն Եբր.՝ արօտը

^Կ Եբր.՝ Անոր կառքերը

«Վա՛յ արինահեղ քաղաքին,
Որ բոլորովին խարդախութեամբ ու յափշտակութեամբ լեցուն է,
Եւ իրմէ՝ կողոպուտը չի հեռանար:

- 2 Ահա՛ խարազանին ծայնը,
Անհւններու շարժումին աղմուկը,
Սրընթաց ձիերուն ու ցատկոտող կառքերուն **շաչիւնը:**
- 3 Ձիաւորը կը վերցնէ՝ փայլուն սուրն ու փայլատակող նիզակը՝,
Եւ շատ խոցուածներ ու «դիակներու դէզեր» կ'ըլլան:
Մեռած մարմինները Դանթիւ են. Եմարդիկ **մեռած** մարմիններուն վրայ կը գայթի:
- 4 Պոռնիկին պոռնկութիւններուն շատութեան համար,
Որ բարեշնորհ ու կախարդութիւններու տիրուհի ըլլալով՝
Իր պոռնկութիւններով ազգեր կը ծախէր,
Եւ իր կախարդութիւններով՝ գերդաստաններ,
- 5 Ահա՛ ես քեզի դէմ եմ, – կը պատգամէ գօրքերու Տէրը. –
Քու երեսիդ դէմ պիտի բանամ քու փէշերդ,
Քու մերկութիւնդ պիտի ցուցնեմ ազգերուն,
Եւ անարգանքդ՝ թագաւորութիւններուն:
- 6 Քու վրայ պղծութիւններ պիտի նետեմ,
Քեզ պիտի անարգեմ,
Քեզ իբր օրինակ պիտի դնեմ:
- 7 Բոլոր քեզ տեսնողները
Քեզմէ պիտի փախչին եւ ըսեն.
“Նինուէն կործանեցաւ,
Անոր վրայ ո՞վ պիտի ողբայ□.
Քեզի ուրկէ՞ մխիթարիչ փնտռեմ:
- 8 Միթէ դուն «Նով-Ամոնէն լա՞ւ ես,
Որ գետերուն մէջտեղը կը բնակէր
Ու ջուրերով շրջապատուած էր.
Ծովը անոր պատուարն էր,
Ծովը անոր պարիսպն էր:
- 9 Եթովպիա ու Եգիպտոս անոր հզօրութիւնն էին,
Որ Էանծայրածիր էր.
Քութիւնները եւ Լիպիացիները օգնականներդ էին:

^ա Եբր.՝ բզքտումը

^բ Եբր.՝ սուրին բոցն ու նիզակին փայլակը

^գ Եբր.՝ ծանր դիակներ

^դ Եբր.՝ անվախճան

^ե Եբր.՝ անոնք

^զ Այսինքն՝ Նովի Ամոն չաստուածէն

^է Եբր.՝ անծայրածիր

^ը Եբր.՝ Փուլթ

- 10 Անհկա՛ ալ տարագրուեցաւ ու գերութեան գնաց.
 Անոր երախսաներն ալ ամէն փողոցի ^բանկիւն գետին զարնուեցան.
 Անոր պատուաւոր **մարդոց** վրայ վիճակ ձգեցին,
 Եւ անոր բոլոր մեծերը շղթաներով կապուեցան:
- 11 Դո՛ւն ալ պիտի գինովնաս ու թաքնուիս,
 Դո՛ւն ալ թշնամիէն **պատսպարուելու** ամրոց պիտի փնտռես:
- 12 Զու բոլոր ամրոցներդ կանխահաս **պտուղներ** ունեցող թզենիներու **պէս** պիտի ըլլան,
Որոնք երբ թօթուեն՝ ուտողին բերանը կ'իյնան:
- 13 Ահա՛ քու մէջդ **եղող** ժողովուրդդ ^ժկիներէ **բաղկացած**^ժ պիտի ըլլայ,
 Զու երկրիդ դռները լայն պիտի բացուին թշնամիներուդ առջեւ,
 Կրակը պիտի սպառէ քու նիգերդ:
- 14 Զո՛ւր քաշէ քեզի՝ պաշարումի համար,
 Ամրացո՛ւր ամրոցներդ.
 Յեխի՛ մէջ մտիր ու կա՛ւը կոխկռտէ,
 Եւ նորոգէ՛ աղիւսի փուռը:
- 15 Հո՛ն կրակը քեզ պիտի սպառէ,
 Սուրը քեզ պիտի կոտորէ,
 Զորեակի պէս քեզ պիտի հատցնէ.
^ԻԲազմացի՛ր ջորեակի պէս,
 Բազմացի՛ր մարախի պէս:
- 16 Զու վաճառականներդ երկինքի աստղերէն անելի շատցուցիր.
 Զորեակը կը 'տարածուի, յետոյ կը թռի:
- 17 Զու թագակիրներդ մարախի պէս են,
 Զօրավարներդ՝ մարախներու **գունդի** պէս,
 Որոնք օրուան ցուրտ **ատենը** ցանկապատերու վրայ կը ^Խտեղաւորուին,
Իսկ երբ արեւը ծագի՝ կը փախչին,
 Եւ անոնց ո՛ւր ըլլալը չի գիտցուիր:
- 18 Զու հովիւներդ կը մրափեն, ո՛վ Ասորեստանի թագաւոր,
 Զու ^Վազնուականներդ կը հանգչին **հողից մէջ**.
 Զու ժողովուրդդ լեռներուն վրայ ցրուած է,
 Եւ ո՛չ մէկը **գանոնք** կը հաւաքէ:
- 19 Զու փլուզումիդ մեղմացում չկայ,
 Զու վէրքդ անդարմանելի է.
 Բոլոր անոնք՝ որ քու լուրդ կը լսեն, քեզի համար ծափ կը զարնեն,
 Որովհետեւ քու չարութիւնդ որո՞ւն ^Կանընդհատ հասած՝ չէ»:

^բ Եբր.՝ գլուխ

^ժ Կամ՝ կիներու պէս

^Ի Եբր.՝ Ծանրացի՛ր

^Լ Եբր.՝ յարձակի, կամ՝ կողոպտէ

^Խ Եբր.՝ բանակին

^Վ Եբր.՝ երեւելիներդ

